

АГРОТЕХНІКА ТА ПОШИРЕННЯ СОРТІВ ВИНОГРАДУ У ВОЛИНСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Курілко В. студент IV курсу біологічного факультету

Іванців О. Я. к. пед. н., доцент кафедри ботаніки,

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки, м. Луцьк

Виноград – рослина теплого клімату, тому промислове вирощування його зосереджене головним чином у південних районах. Він володіє здатністю проростати на найрізноманітніших ґрунтах, окрім засолених та заболочених[3].

Виноград серед плодкових культур займає особливе становище завдяки своїй потенційній невибагливості до ґрунтів, посухостійкості, можливості освоювати малопродатні землі та отримувати високі врожаї при дотриманні необхідних агротехнічних заходів. Вирощування такої значущої харчової і цілющою культури як виноград по всій країні - від її східних околиць до західних кордонів, до самих північних широт - це вагомий внесок у створення надійного продовольчого благополуччя, як смачний, один з найбільш цінних поживних продуктів харчування[2].

Корисні властивості винограду обумовлені вмістом у ньому великої кількості необхідних речовин і вітамінів, а саме: у винограді містяться калій, кальцій, магній, марганець, кобальт, вітаміни С, РР, Р, В1, В6, В12, фолієва кислота, каротин. Виноград багатий вуглеводами (18-20%), цукрами, органічними кислотами (яблучною, саліциловою, лимонною, бурштиною, мурашиною й ін.). Виноград володіє високими харчовими і смаковими якостями. У винограді містяться легкозасвоювані цукри (17,5%), органічні кислоти - винна, яблучна та інші (0,6 %), пектинові й мінеральні речовини: натрій (26%), калій (25%), кальцій (45%), фосфор (22%), залізо (0,6%), фарбувальні й ароматичні речовини і значна кількість води (80,2 %).

Найважливішою задачею в сільському господарстві є підвищення виробництва винограду. Отримати високі врожаї та якісну продукцію не можливо без застосування заходів захисту від шкідливих організмів[1].

Актуальність теми обумовлена необхідністю вивчення винограду у Волинській області, його розмноження в цих умовах та вплив різних препаратів на дані сорти винограду.

Мета дослідження – вивчити особливості вирощування винограду, оцінити поширення сортів у Волинській області та розмноження у них.

Виноград можна розмножувати насінневим та вегетативним способами. Насінневим користуються у селекційній роботі при виведенні нових сортів. На виробництві і для збереження сортових ознак користуються вегетативними способами. Серед них поширеними є такі: розмноження здерев'янілими живцями; зеленими живцями; відсадками; щепленням. Розмноження здерев'янілими живцями є найпоширенішим. Для кращого росту та якості винограду використовують удобрення. Мікроелементи, які містяться у добривах, підвищують активність ферментних систем у рослинному організмі.

За рахунок цього підвищується урожайність, склад вітамінів, цукру в плодах, покращуються декоративні властивості.

На території Волинської області поширені такі сорти винограду: Ізабелла, Гарольд, Галахад, Августин, Аркадія, Лівія, Кодрянка, Ромулус, Красень, Цитронний Магарача, Мускат Голодриги, Регент, Біанка, Глаша, Елегант надранній.

Отже, виноград – це теплолюбна рослина, яка добре розмножується живцями. Дотримання умов вирощування, догляду та вдале співвідношення добрив забезпечує максимальну якість та високі врожаї виноградних культур.

Список використаних джерел

1. Коваль Н.М., Комарова Е.С., Мартьянова О.А. Настольная книга виноградаря/ Коваль Н.М., Комарова Е.С., Мартьянова О.А – К.: Урожай, 1989. – 208 с.
2. Стеценко В. М. Настольная книга виноградаря-любителя / В. М. Стеценко – Херсон : Наддніпрянська правда, 1991. – 268 с.
3. Золотов В. В. Виноград на стенах домов / В. В. Золотов – Одесса : Маяк, 1957. – 96 с.

ЕКОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВИРОЩУВАННЯ ТА РОЗМНОЖЕННЯ ПРЕДСТАВНИКІВ РОДУ FICUS L.

Кньовець М. студентка IV курсу біологічного факультету

Іванців О. Я. к. пед. н., доцент кафедри ботаніки

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки, м. Луцьк

Фікус – один із самих найпоширеніших кімнатних рослин . Ця рослина відноситься до родини Тутових і в народі часто називається каучуковим деревом, так як його сік на 15% складається із зазначеної речовини. Батьківщиною фікуса є субтропічні і тропічні ліси Малайзії, південно-східній Азії і Філіппін. Відомо більше дев'ятисот видів фікуса, причому всі вони мають значні відмінності[2].

У природі фікуси можуть бути:

- чагарниками;
- деревами;
- сланкими ліанами.

Висока декоративність фікусів обумовлена розміром і габітусом цих рослин. Листя фікусів дуже різноманітні і за забарвленням, і по товщині, і за формою листової пластинки[3]. Крупнолисті види і сорти: Фікус каучуконосний (*Ficus elastica* L.), Фікус бенгальський (*Ficus benghalensis* L.), Фікус ліровидний (*Ficus lyrata* L.) прекрасно підходять для просторих залів.